

فکری آنها (ابتکار در فرآیند تولید کالا، ابداع طرح جدید برای محصول و خوش اعتباری نام و نشان در بازار و ...) مورد سوء استفاده قرار نخواهد گرفت.

دارائیهای فکری

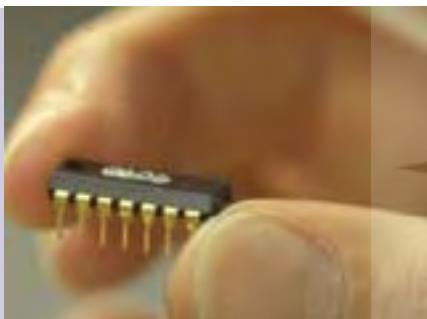
در سال ۱۹۸۲، حدود ۶۲ درصد از دارایی شرکت‌های آمریکایی را دارائی‌های مادی آنها مثل ساختمان، زمین، ماشین‌آلات، مواد اولیه، پول و مانند اینها تشکیل می‌داد؛ در حالی که در سال ۲۰۰۰، سهم دارائی‌های فکری این شرکت‌ها به ۷۰ درصد مجموع دارایی آنها بالغ شد و سهم دارائی‌های فیزیکی که کمتر از یک سوم مجموع دارائی‌های آنها تقلیل یافت. در سوی دیگر دنیا، در اروپا نیز رشد ارزش دارائی‌های فکری چشمگیر بوده است، به طوری که در آغاز دهه ۱۹۹۰ میلادی سهم دارائی‌های غیرمادی موسسات و شرکتهای تجاری در این منطقه از جهان به بیش از یک سوم مجموع دارائی‌های آنها رسیده است. به عنوان نمونه، در

هیچ کدام تحت فشار یا اجباری برای خرید و فروش باشند، رد و بدل می‌شود. ارزش یک دانش فنی ضرورتاً معادل قیمت آن نیست. به بیانی ساده‌تر، ارزش یک دانش فنی مبتنی بر دیدگاهی است که می‌تواند بر اساس نوع روش ارزش‌گذاری انتخابی، متفاوت باشد؛ در حالی که قیمت یک دانش فنی حاصل توافق است که از دل یک مذاکره بیرون می‌آید. در یک اقتصاد دانش محور knowledge)، base economy موسسات رقیب عموماً در گرو تولید محصولات با ارزش افزوده بالا، با قیمت رقابتی است. امروزه که اقتصاد در مسیر جهانی شدن گام بر می‌دارد، موسسات تولیدی و خدماتی، حتی اگر تمام فعالیت اقتصادی خود را در چارچوب مرزهای ملی نیز محدود کرده باشند، برای بقا ناگزیرند محصول و یا خدمت خود را با کیفیت و قیمت رقابتی عرضه کنند. برای این امر و بقا در این بازار، موسسات تجاری ناگزیرند با اتخاذ یک راهبرد تجاری مستمر، همواره هزینه‌های تولید

با توجه به جایگاه امروزی دارائی‌های فکری در تجارت جهان و نقشی که این دارائی‌های ارزشمند می‌تواند در توسعه و کسب درآمد بیشتر برای بنگاه‌های کوچک و بزرگ اقتصادی و دولتها داشته باشد، مدیریت این نوع دارائی‌های از اهمیت بسزایی برخوردار شده است. امروزه سرمایه‌گذاری مخاطره‌پذیر در نتیجه به استراک گذاشتن دارائی‌های نامشهود سرمایه‌گذاران بوقوع می‌پیوندد؛ که این امر با توجه به شرایط فعلی ایران و همچنین نیاز به خرید و انتقال و صنایع و فناوری‌های پیشرفته (Hi-Technology) به طور روزافزونی بر اهمیت این موضوع می‌افزاید.

در این مقاله به شناسایی و بیان نقش و اهمیت دارائی‌های فکری در فرآیند سرمایه‌گذاری نحوه شناسایی، شیوه‌های رایج ارزش‌گذاری این نوع دارائی‌ها و بیان جالش‌های موجود در این امر می‌پردازم. به سه روش ارزش‌گذاری دارائی‌های فکری شامل روش مبتنی بر هزینه، روش مبتنی بر بازار ارزش‌گذاری برداخته و معایب و مزایای هر روش را توضیح می‌دهیم. در نهایت روش مقایسه‌ای مبتنی بر بازار با عنوان شبکه ارزش (Value grid) به همراه مطالعه موردی شرکت تیکس به طور مفصل تری توضیح داده خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: دارائی‌های نامشهود، مالکیت فکری، جریان‌های نقدی، ارزش‌گذاری

فن بازار

ارزش‌گذاری مالکیت فکری

روح الله استیری با همکاری عبدالمجید مرشدی و علیرضا شاعری

سال ۱۹۹۲ در کشور هلند بیش از ۳۵ درصد از مجموع سرمایه‌گذاری صورت گرفته در بخش خصوصی و دولتی، مربوط به دارائی‌های فکری انجام می‌شود. از طرف دیگر، تحقیقات نشان می‌دهد که برخورداری یک کشور از نظام مالکیت فکری صحیح، نقش بسیار اساسی و تعیین‌کننده در جلب سرمایه‌گذاری خارجی در آن کشور دارد. به عنوان یک نمونه خوب، می‌توان به وضعیت کشور هندوستان اشاره کرد که اصلاح نظام حمایت از حق اختراع و علامت تجاری در اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی، تاثیر بسزایی در فرآیند جذب سرمایه‌گذاران خارجی به اقتصاد و بازارهای این کشور بوده است. نمونه دیگر، کشور بزریل است که با اصلاح قانون مربوط به مالکیت صنعتی خود در سال ۱۹۹۶ با یورش سرمایه‌گذاری خارجی مواجه بوده است. اگر به ارزش دارایی‌های فکری در مقیاس کوچکتر و در سطح بنگاه‌های اقتصادی که در واقع سنگبنای اقتصادهای ملی هستند، نگاه کنیم نیز همین وضع را مشاهده خواهیم کرد. در حقیقت، اختلاف فاحش و فزاینده‌ای

را کاهش داده و با افزایش کیفیت، سهم خود را در بازار حفظ کنند و بر آن بیفزایند. نیل به این مقصود ممکن نیست مگر از روش‌های زیر:

- سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه (R&D):
- بهره‌گیری از فناوری‌های نو؛
- توسعه مدیریت دانش؛
- ایجاد و بکارگیری طرح‌ها و ایده‌های نو؛
- بازاریابی کارآمد کالاها و خدمات.

برای سازماندهی و اجرای این فعالیت‌ها، به سرمایه‌گذاری نیاز است که برای بنگاه‌های تجاری، به خصوص بنگاه‌های کوچک و متوسط، چنین سرمایه‌گذاری ای دشوار است. در این وضعیت، اگر حمایت قانونی و عملی از حقوق مالکیت فکری وجود نداشته باشد، حاصل این سرمایه‌گذاری که همان دارایی‌های فکری است، مورد سرقت یا نسخه‌برداری قرار خواهد گرفت. این حمایت از مالکیت فکری است که در موسسات تولیدی و خدماتی انجیزه سرمایه‌گذاری در تحقیق، توسعه و نوآوری ایجاد می‌کند؛ زیرا مطمئن هستند دارایی‌های

مقدمه

ارزش‌گذاری مالکیت فکری یکی از مشکل‌ترین فعالیت‌های ذهنی در صنایع و فناوری‌های پیشرفته است. ارزش‌گذاری یک فرصت تجاری عاملی مهم در فرآیند تأمین مالی است؛ به خصوص زمانی که دارایی‌ها مورد محاسبه قرار می‌گیرند. بدليل چارچوب زمانی طولانی مدت رساندن یک محصول به بازار و فروش آن، ارزش یک دانش فنی، بیشتر بستگی به سود بالقوه حاصل از فروش محصول در آینده دارد. توجه به این نکته مهم است که ارزش نهایی یک دانش فنی، قیمتی است که در نهایت یک شخص حاضر است برای در اختیار گرفتن آن بپردازد. باید توجه داشت که بین ارزش دانش فنی و قیمت آن یک تفاوت اساسی وجود دارد. این دو اصطلاحاتی هستند که معمولاً به جای یکدیگر بکار می‌روند. ارزش دانش فنی بیانگر سود آنی حاصل از آن است؛ در حالی که قیمت دانش فنی مقدار پولی است که با بت انتقال مالکیت فکری بین یک خریدار و فروشنده، بدون اینکه

جدول ۱- مقایسه سهم دارائی‌های غیرمادی و مادی ۵ شرکت بزرگ جهان

نام شرکت	دارائی‌های مادی (میلیارد ریال)	دارائی‌های غیرمادی (میلیارد ریال)	ارزش بازاری (میلیارد ریال)
مایکروسافت	۴.۵	۴۴.۶	۴۹.۱
آی‌بی‌ام	۲۲.۵	۳۱.۵	۵۴.۰
فورد	۲۱.۴	۸.۶	۳۰.۰
مکدونالد	۶.۲	۲۰.۰	۲۶.۰
کوکاکولا	۵.۲	۷۳.۴	۷۸.۶

تحلیفات مربوط به مالکیت فکری جهت محاسبه

دانش فنی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

محاسن: مهمترین حسن این روش، سادگی محاسبه است.

معایب: هزینه دستیابی به فناوری ممکن است ارتباط زیادی با سود حاصل از فناوری در آینده نداشته باشد. همچنین اغلب، تخمین دقیق هزینه‌ها مشکل است.

(ب) روش مبتنی بر بازار: ارزش‌گذاری با

ملاحظه معاملاتی که اخیراً در رابطه با انتقال

محاكم قضایی

۶. افسانه پرونده‌های امنیتی صنعتی

محاسن: این روش ساده بوده و بر پایه اطلاعات واقعی معاملات صورت گرفته است.

معایب: معاملات مربوط به انتقال فناوری نسبتاً کم اتفاق می‌افتد و معمولاً آشکار نمی‌شود. لذا کمبود اطلاعات وجود دارد. همچنین خصوصیات مربوط به یک فناوری مورد ارزش‌گذاری اغلب مختص به همان

که میان ارزش اسمی و ارزش واقعی سهام شرکت‌های بزرگ تجاری وجود دارد، تا حد بسیار زیادی به همین دارائی‌های غیرمادی تجاری مربوط می‌شود. جدول شماره ۱، سهم دارائی‌های غیرمادی در مقایسه با دارایی‌های مادی پنج شرکت بزرگ تجاری جهان، از مجموع ارزش بازاری هر یک از این شرکت‌ها را بر اساس آمار سال ۱۹۹۵ نشان داده است.

روش‌های متناول ارزش‌گذاری

بطور کلی چندین روش معمول ارزش‌گذاری وجود دارد. هر چند برخی از روش‌ها از طریق ارائه شاخص، جهت ارزش‌گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرند، اما نکته مهم این است که روش‌های مختلف، نتایج ارزش‌گذاری متفاوتی دارند و برخی از آنها بر حسب موقعیت، مناسب‌تر از دیگری هستند. در نهایت، ارزش واقعی یک دانش فنی، مبلغی است که فرد خریدار حاضر به پرداخت آن می‌باشد. بخش زیر متناول‌ترین

فناوری است و مقایسه آن با فناوری مشابه مشکل است.

(ج) روش مبتنی بر درآمد: ارزش‌گذاری مالکیت فکری بر اساس ارزش حال حاضر منافع اقتصادی پیش‌بینی شده از اجرای آن ارزش دانش فنی از طریق محاسبه ارزش فعلی سود خالص حاصل از عمر فناوری خریداری شده محاسبه می‌گردد (سولیوان، ۱۹۹۴). روش محاسبه دانش فنی از طریق جریان نقدی تعديل شده، یکی از پدیرفتنه شده‌ترین روش‌ها در بازارهای مالی است؛ زیرا اکثر مردم به ارزش زمانی پول واقفند. برای استفاده از این روش، باید مواردی همچون تورم، ریسک و بازگشت سرمایه مورد توجه قرار گیرد. این روش می‌تواند در هر مرحله از دوره بلوغ فناوری بکار گرفته شود. تنها عامل محدود کننده در این روش، عدم توانایی برای بدست آوردن اطلاعات دقیق می‌باشد. این روش نیاز به اطلاعات زیاد در زمینه بازار رقابتی دارد.

محاسن: این روش بر پایه سود اقتصادی

مالکیت فکری مشابه انجام گرفته است.

در این روش، ارزش روز منابع آتی حاصل از در اختیار گرفتن دانش فنی با بررسی معاملات دانش فنی مشابه و رسیدن به توافق بر سر آن محاسبه می‌شود. این روش یکی از معمول ترین روش‌ها در واگذاری دانش فنی در جهان است؛ چرا که منعکس کننده ارزش منصفانه فناوری یا دانش فنی در بازار است. اگر دانش فنی مشابه در بازار وجود داشته باشد، این روش، روشن موثق است که نسبت به دیگر روش‌ها ارجحیت دارد. منابع موجود برای شناسایی معاملات فناوری مشابه عبارتند از:

۱. پایگاه داده‌های داخلی سازمان – انتقال فناوری انجام شده توسط سازمان شما

۲. مروء اسناد منتشر شده – که این نوع از اسناد نسبتاً کم هستند.

۳. آگهی‌های عمومی – جستجوهای اینترنتی و خدمات پایگاه داده

۴. شنیده‌ها از گوش و کنار – ارتباط با معامله‌کنندگان در صنعت

۵. دعوی قضایی – احکام قضایی صادره در

روش‌های ارزش‌گذاری دانش فنی را با جزئیات بیشتر بیان می‌کند.

(الف) روش مبتنی بر هزینه: ارزش‌گذاری فناوری بر پایه هزینه‌های انجام شده برای ایجاد آن

در این روش فرض می‌شود که ارزش یک دانش فنی معادل هزینه‌های قبلی توسعه و محافظت از آن است. معمولاً مبلغی به این هزینه‌های پایه اضافه می‌گردد که این هزینه بستگی به شرایط دانش فنی دارد. در این روش، پرسیده می‌شود که چقدر برای شما در حال حاضر هزینه بر می‌دارد که این دانش فنی را مجدداً ایجاد کنید با دانستن اینکه چقدر تجربه آموخته‌اید. ارزش تعیین شده در این روش، معمولاً کمتر از هزینه واقعی است. پیشنهاد می‌شود که روش محاسبه دانش فنی بر پایه هزینه، زمانی مورد استفاده قرار گیرد که بررسی استانداردهای حسابداری و قانونی مورد نیاز باشد و یا اطلاعات بازار برای مقایسه با دانش فنی مشابه موجود نباشد (سولیوان، ۱۹۹۸). همچنین این روش اغلب هنگام بروز دعاوی حقوقی و

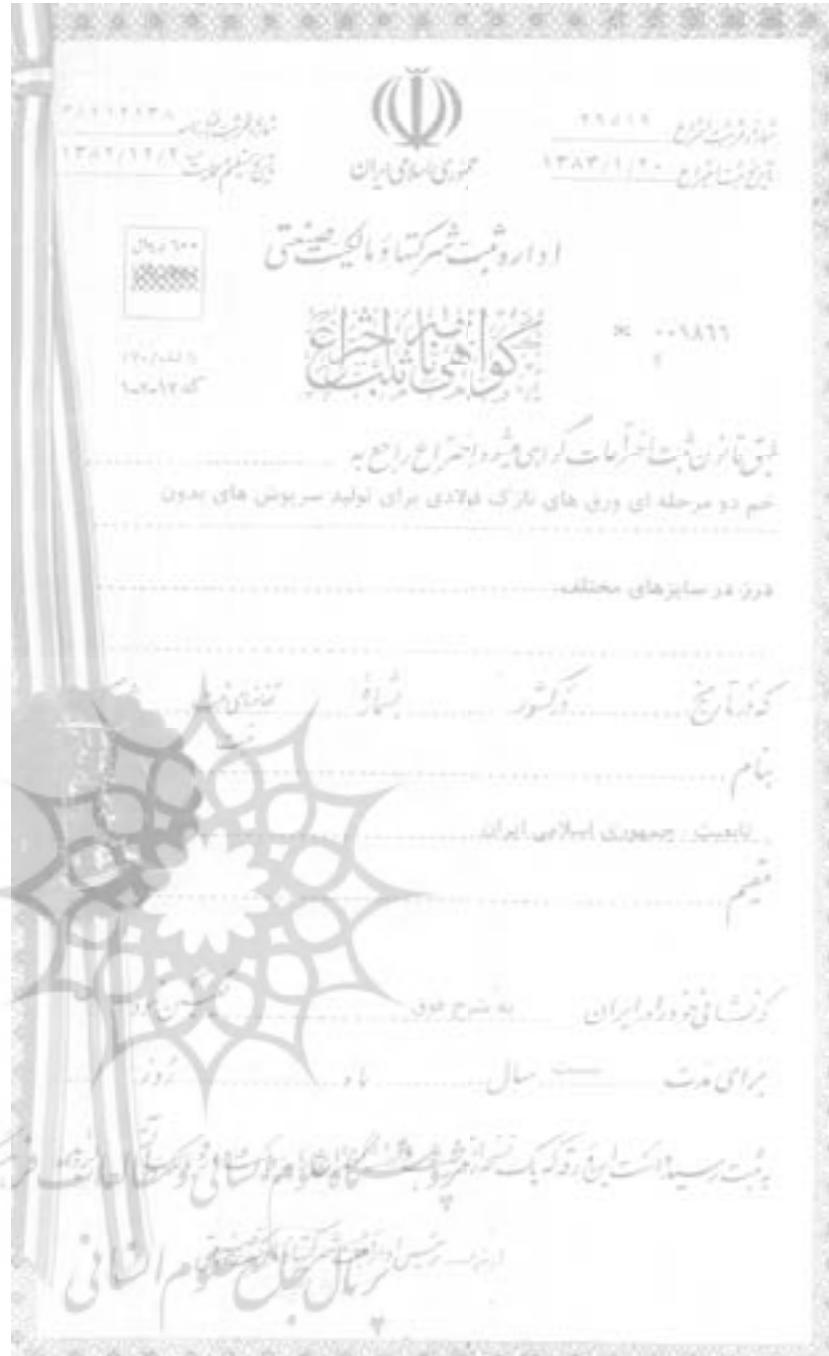
کلیدی اختصاصی حق امتیاز برای صنعت ابزارهای دقیق پزشکی و صنعتی بود. مجموعه کلی فناوری‌های شرکت، به تعدادی فناوری خرد تبدیل گردید. هر یک از این فناوری‌ها یا محصولات، بیانگر یک خط تولید برای فروش یک محصول شناخته شده از فناوری شرکت است. هر محصول بر اساس مرحله فناوری محور X (ها) و موقعیت بازار شرکت برای خط تولید محصول (محور Z (ها) شماره‌گذاری وارد شبکه ارزش (شکل ۲) گردید. از روی این شبکه می‌توان نرخ حق امتیاز هر محصول یا فناوری را مشاهده نمود. شکل ۳ نشان می‌دهد که چگونه می‌توان ارزش یک فناوری را با خواندن آن از روی شکل ۲ بدست آورد. ما نتایج ارزش‌گذاری فناوری را برای مشتری خود گزارش کردیم. به همراه این گزارش، تحلیلی از نرخ بازگشت داخلی، شامل سناریوهایی برای خریداران بالقوه که برای لیسانس کردن فناوری‌ها اعلام آمادگی کرده بودند، بر اساس نرخ حق امتیاز نشان داده شده در شکل ۳، ارائه دادیم. نتیجه: شرکت ایمیک مجموعه فناوری‌های خود را به مبلغ ۱۵۰ میلیون واحد پول محلی با ۱۵٪ نرخ بازده داخلی مورد نظر و رضایت سرمایه‌گذار به فروش رساند.

روش مؤثر و کارآمد

روش شبکه ارزش، به عنوان روشی مؤثر و کارآمد از طریق قیاس با فناوری‌های مشابه در بازار برای تعیین ارزش منصفانه بازار فناوری و همچنین نرخ حق امتیاز تدوین شده است. در یک شاخه معینی از صنعت، عامل بازار یا فناوری نه تنها حق امتیاز فناوری بلکه دامنه مناسب نرخ حق امتیاز را تحت تأثیر قرار می‌دهد. هر چه عوامل مؤثر بر فناوری یا بازار در ارزش‌گذاری فناوری مشخص تر باشند، نرخ حق امتیاز تعیین شده با جزئیات بیشتر و بر پایه ارزیابی اقتصادی خرد تعیین می‌گردد.

نتیجه گیری

بنا بر آنچه بیان گردید، سهم دارائی‌های فکری در فعالیت‌های اقتصادی مبتنی بر دانش و در بازار بین‌المللی رو به افزایش است. بنابراین محاسبه و ارزش‌گذاری مالکیت فکری طرح‌های فناوری در کشور ما با توجه به روند رو به رشد فناوری‌ها و حضور سرمایه‌گذاران و شرکای سرمایه‌گذاری دارای اهمیت است. بنابراین برای توسعه صنایع پیشرفته در ایران، مبالغه و حفاظت از دارائی‌های فکری یکی از مهمترین پیش‌نیازها محسوب می‌شود. لذا حمایت‌های حقوقی و روش‌های علمی ارزش‌گذاری مطابق با دانش روز مورد نیاز است. باید توجه داشت که در فرایند ارزش‌گذاری دارائی‌های فکری، می‌توان از هر سه روش اصلی ارزش‌گذاری

عنوان اسرار تجاری) در زمینه ابزار دقیق است که محصولاتش ساخته و فروخته می‌شود. ایمیک می‌خواهد که مجموعه این فناوری‌های بکار گرفته شده را به شخص ثالثی بفروشد و از ما خواسته که این مجموعه فناوری‌ها را با استفاده از خصوصیات و اطلاعات موجود ارزش‌گذاری و در چارچوب زمانی کوتاه اختصاص داده شده ارزش‌گذاری کنیم. ما روش «شبکه ارزش» را همراه با اطلاعات موجود خود در مورد فناوری‌های شرکت ایمیک و موقعیت بازار محصولات آن بکار گرفتیم. آنچه علاوه بر این نیاز داشتیم، تعیین نرخ‌های واقعی و

ناشی از مالکیت یا استفاده از آن فناوری بوده و همچنین منعکس کننده کامل ریسک فناوری (حتی فناوری‌های قدیمی) می‌باشد.

معایب: مهمترین عیب این روش این است که بر پایه پیش‌بینی درآمدها در آینده می‌باشد.

مطالعه موردی روش مبتنی بر بازار

ارزش‌گذاری مجموعه‌ای از فناوری‌ها با استفاده از روش شبکه ارزش: شرکت ابزار دقیق پزشکی و صنعتی ایمیک مالک تعدادی از فناوری‌ها (تعدادی ثبت شده و تعدادی به

شکل ۱- ارزیابی مجموعه‌ای از فناوری‌ها با استفاده از روش شبکه ارزش

۵۱۲	پایه کل فروش
۲۳/۹۸	مجموع حق امتیاز
۵٪	متوسط حق امتیاز

استفاده کرد. اما در اغلب موارد ناچار باستی روشی که در دنیای امروز استفاده می‌شود، یعنی رویکرد درآمدی سود جست. در این مقاله به صورت فشرده سعی گردید، انواع روش‌های متدالوی و مرسوم ارزش‌گذاری مالکیت معنوی از دید ارزش‌گذاری شرکت‌های تجاری مورد بررسی قرار گیرد. بطور قطعی، پرداختن مفصل به تکنیک‌های مالی و حسابداری در حوصله این مقاله نبود و نیاز است تا پیش‌فرض‌های اساسی هر روش شکافته و تحلیل گردد.

منابع:

۱. محمد رستمی، ارزش‌گذاری مالکیت فکری شرکت‌ها و طرح‌های فناور، اولین همایش سرمایه‌گذاری مخاطره پذیر، ۱۳۸۴
 ۲. هومن تندهوش، نسخن حاجی حیدری، منصور نجمائی، شیوه‌های ارزش‌گذاری دارائی‌های فکری در فرایند سرمایه‌گذاری، نشریه تدبیر، شماره ۱۰۶
 ۳. آدری فنر، رئیس بخش فراهم آوری کتابخانه جکسون دانشگاه گرینسبور، ارزش‌گذاری اطلاعات، صفحه ۲۵
 ۴. میلردد هستبایکا، مدیر شرکت تیاکس (TIAX)، ارزش‌گذاری فناوری-روش مقایسه‌ای مبتنی بر بازار، ترجمه علیرضا شاعری، مجله مدیریت فناوری، ژوئن ۲۰۰۴
 5. AUTM 2004 Conference Notes - Session on Technology Valuation: Basic Concepts and Advanced Topics
 6. McGinness, P. 2003 Intellectual Property Commercialisation : A Business Manager's Companion, Lexis Nexis Butterworths, Australia.
 7. Sullivan, P. 1994 Profiting from Intellectual Capital – Extracting Value from Innovation, John Wiley & Sons, New York
 8. Technology Valuation-The “Market Comparables” Method, By Mildred A.Hastbacka, Ph.D. Director, TIAX LLCTechnology Management Journal June 2004
 9. The Dark Side of Valuation: Firms with no Earnings, no History and no Comparables Can Amazon.com be valued? March 2000
 10. International private equity and venture capital valuation guidelines www.privateequityvaluation.com 2006)

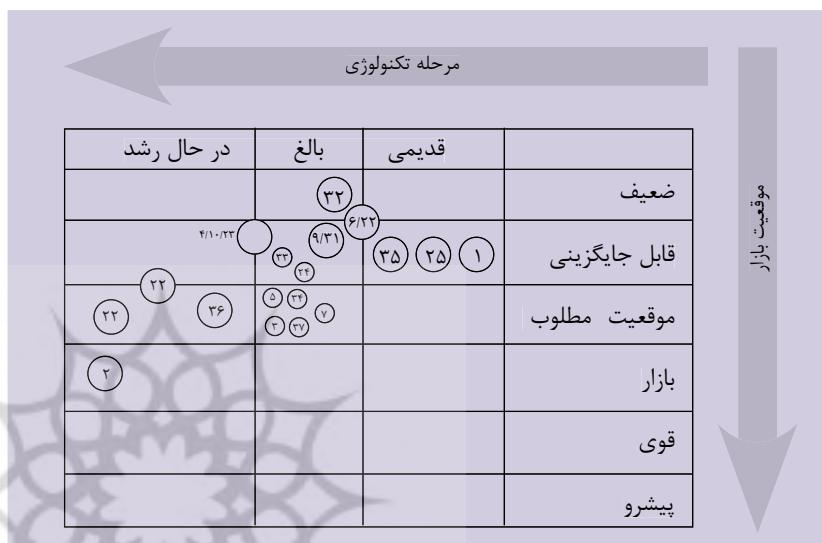
مشای مویدی؛ شرکت ایندا، دقیقه بی‌شک، و صنعته ایمیک

موقعیت ← شرکت ایمیک می خواهد تکنولوژیهای اختصاصی خط تولید تجاری خود را بفروش برساند.

چالش ← تخمین ارزش کل تکنولوژی ها با استفاده از اطلاعات موجود (یعنی تلاش دیگری انجام نمیرد)

راه حل ← تقسیم مجموعه کلی فناوری‌ها به فناوری‌ها یا محصول خرد و بکارگیری روش شنیده ارزش برای هر یک - استفاده از نرخ حق امتیاز و مشخصه‌های سودآوری هر محصول ابزار دقیق پژوهشی و صنعتی شرکت.

شکل ۲- شیکه ارزش فناوری شرکت اپمیک

شکل ۳. محاسبه حق امتیاز کل و متوسط فناوری‌های شرکت ایمیک

۱۵	۱۶	۱۷	۱۸				
فروش سال ۱۹۹۶	شماره پورتفولیو						
۱۰	۳	۲۳	۳۳	۱۰	۹	۱۰	۱
۶۰	۵	۲۸	۲۴	۲۰	۱۰	۲۰	۲۱
۹۰	۷			۲۱	۳۱	۲۱	۳۵
۷	۳۴			۸	۳۲	۸	۶
۶۱	۳۷			۱۰	۴	۱۰	a۲۲
۲۲۸	×کل فروش	۵۱	×کل فروش	۸۶	×کل فروش	۶۹	×کل فروش

۷۸	۷۹	۸۰			
فروش سال ۱۹۹۶	شماره پورتفولیو	فروش سال ۱۹۹۶	شماره پورتفولیو	فروش سال ۱۹۹۶	شماره پورتفولیو
۳۰	۲	۱۱	۲۲ B	۵	۲۲ C
		۳۲	۳۷		
	× کل فروش	۴۳	× کل فروش		× کل فروش
۳	حق امتیاز سالانه	۳/۸۷	حق امتیاز سالانه	.۰/۴	حق امتیاز سالانه